

BARAKAT

Direcció: **Amy Jephta**

País: Sud-àfrica (2020)

Fitxa tècnica

Guió Amy Jephta **Fotografia** Ebrahim Hajee **Música** Kyle Shepherd **Interpretació** Vinette Ebrahim, Joey Yusuf Rasdien, Mortimer Williams **Durada** 105 min **Gènere** Comèdia **Llengües** Afrikaans i anglès, amb subtítols en català

Sinopsi

Una dona matriarca pretén reunir la seva fracturada i disfuncional família durant l'Eid-al-Fitr per donar la notícia del seu nou romanç. (FilmAffinity)

Crítica

Una vídua tria la seva pròpia felicitat en una dolça comèdia sentimental sud-africana

El tendre film d'Amy Jephta té poques sorpreses narratives, però captiva com una curiosa pel·lícula dedicada a la societat musulmana de Ciutat del Cap.

El cinema sud-africà encara s'està posant al dia amb la diversitat de la població que representa: una congregació de cultures, llengües i religions que van desaparèixer de l'imaginari popular per la política supremacista blanca a l'època de l'apartheid. La població musulmana del país, o Cape Malay, és un grup demogràfic molt important tradicionalment infrarepresentat a la pantalla, i això fa que la comèdia familiar d'**Amy Jephta Barakat** sigui una fita molt més important del que podria suggerir la seva narració relativament modesta. Seguint els quatre germans adults sorpresos en assabentar-se que la seva mare vídua té plans de tornar a casar-se, la pel·lícula esquiva el tòpic de la representació de la fragilitat masculina contraposada a la intuïció femenina, però finalment s'endinsa en la representació de les seves diferents particularitats socials i lingüístiques.

La primera pel·lícula d'una dona de color seleccionada com a representació als Oscar per part de Sud-àfrica, **Barakat** (una paraula àrab que significa 'benediccions', tot i que també es refereix a una tradició de Cape Malay de compartir menjar) s'ha programat en festivals internacionals específics d'Àfrica, tot i que ha arribat principalment al públic nacional i estranger mitjançant l'*streaming* global i la programació en vols aeris. Aquests canals auxiliars amb prou feines frenen l'impacte d'una pel·lícula que té un àmbit estètic i narratiu televisiu; en tot cas, està dissenyada per ser consumida en els mateixos espais familiars compartits en què s'ambienta, rodada amb un ull molt afectuós per les superfícies i mobles domèstics poc glamurósos.

Tot i que a la primera part el film es mou entre les vides separades dels quatre fills, **Barakat** finalment se centra en la petita i ben cuidada casa de Cape Flats d'Aisha Davids (Vinette Ebrahim), una vídua orgullosa i inflexible que, malgrat el dol, no està disposada a viure la resta de la seva vida sola. Els desacords sobre els assumptes empresarials del seu difunt marit han sembrat la discòrdia entre els seus fills, al·ludint-ho en una seqüència d'obertura elegantment editada que utilitza la taula del menjador de l'Aisha com a lloc canviant per a celebracions, vetlles funeràries i discussions.

Però les discòrdies no aturen la mare, que convoca la família a una reunió per celebrar l'Eid al-Fitr, durant la qual l'Aisha té la intenció de sorprendre'ls amb alguna cosa més que una festa tradicional de curri picat i arròs groc. El convidat inesperat a la taula és el seu nou promès Albertus (Leslie Fong), un metge amable que no és musulmà, la presència del qual genera una hostilitat mútua, que inicialment fa oblidar els problemes entre els fills.

El Zaid (Mortimer Williams), un fanfarró home de negocis que viu a Johannesburg, és el que lidera els atacs, seguit del Zunaid (Joey Rasdien), casat i amb mentalitat de propietari, i del Nur (Danny Ross), un playboy arrogant i indolent, que es considera molt lliberal, però que es torna conservador quan es tracta de la seva mare. Només el descarat acadèmic Yaseen (Keeno Lee Hector), un personatge atípic dins la família, adopta una postura més cautelosa, tot i que tampoc s'esmerça a defensar el pobre Albertus. L'Aisha troba més simpatia en la xicota negra d'en Zaid, la Gwen (Bonnie Mbuli), i en la infeliç dona embarassada d'en Zunaid, la Ra-eesah (una excel·lent Quanita Adams), que pensa secretament en el divorci. La solidaritat de gènere supera les diferències culturals i personals en aquesta família extensa.

Guy Lodge – Variety